

Zitting 1999-2000

5 juli 2000

HANDELINGEN

PLENAIRE VERGADERING

MORGENVERGADERING

RESOLUTIE SPERPERIODE VOOR DE GROTE KINDERFEESTEN

RESOLUTIE RATIFICATIE VERDRAG INTERLANDELIJKE ADOPTIE

RESOLUTIE TOESTAND VAN GEÏNTERNEERDEN IN DE INSTELLINGEN VOOR SOCIAAL VERWEER

RESOLUTIES BELEIDSPLAN KINDEROPVANG

RESOLUTIE ORGANISATIE EN BEHEER VAN HET ARCHIEFWEZEN

RESOLUTIE VORMING OUDERS VAN SCHOOLGAANDE KINDEREN

RESOLUTIES AANBEVELINGEN UIT HET JAARVERSLAG 1999 VAN DE VLAAMSE OMBUDSDIENST

VERZOEKSCRIFTEN HUISVUILVERBRANDINGSINSTALLATIE TE DROGENBOS

Inhoud

Nr. 72

Woensdag 5 juli 2000
Morgenvergadering

Berichten van verhindering	1
Voorstel van resolutie van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen c.s. betreffende het vrijwillig respecteren van een sperperiode voor de grote kinderfeesten – 77 (1999-2000) – Nrs. 1 tot 4	
Bespreking	1
Sprekers : mevrouw Riet Van Cleuvenbergen, mevrouw Patricia Ceysens en mevrouw Ria Van Den Heuvel	
Voorstel van resolutie van mevrouw Patricia Ceysens c.s. betreffende de ratificatie van het Verdrag van Den Haag inzake de internationale samenwerking en de bescherming van kinderen op het gebied van interlandelijke adoptie, ondertekend in Den Haag op 29 mei 1993 – 264 (1999-2000) – Nrs. 1 tot 3	
Bespreking	3
Spreker : mevrouw Trees Merckx-Van Goey	
Voorstel van resolutie van de heer Jan Van Duppen, mevrouw Veerle Declercq, mevrouw Patricia Ceysens en mevrouw Simonne Janssens-Vanoppen betreffende de toestand van geïnterneerden in de Instellingen voor Sociaal Verweer – 265 (1999-2000) – Nrs. 1 tot 3	
Bespreking	4
Sprekers : mevrouw Veerle Declercq en mevrouw Trees Merckx-Van Goey	
Voorstel van resolutie van mevrouw Patricia Ceysens, de heer Jacky Maes, mevrouw Ria Van Den Heuvel en mevrouw Simonne Janssens-Vanoppen betreffende het beleidsplan Kinderopvang. Blauwdruk voor een toekomstgerichte uitbouw van het kinderopvanglandschap in Vlaanderen – 281 (1999-2000) – Nrs. 1 tot 3	
Voorstel van resolutie van mevrouw Sonja Becq, mevrouw Veerle Heeren, mevrouw Ingrid van Kessel, mevrouw Trees Merckx-Van Goey en mevrouw Riet Van Cleuvenbergen betreffende het beleidsplan Kinderopvang. Blauwdruk voor een toekomstgerichte uitbouw van het kinderopvanglandschap in Vlaanderen – 296 (1999-2000) – Nrs. 1 en 2	
Voorstel van resolutie van mevrouw Marijke Dillen en de heer Felix Strackx betreffende het beleidsplan Kinderopvang. Blauwdruk voor een toekomstgerichte uitbouw van het kinderopvanglandschap in Vlaanderen – 313 (1999-2000) – Nrs. 1 en 2	
Bespreking	7
Voorstel van resolutie van de heren Chris Vandenbroeke, Marino Keulen, Dany Vandenbossche en Jos Stassen betreffende de organisatie en het beheer van het archiefwezen – 328 (1999-2000) – Nrs. 1 en 2	
Bespreking	12
Sprekers : de heren Miel Verrijken en André Moreau en mevrouw Riet Van Cleuvenbergen	

<p>Voorstel van resolutie van de heren Gilbert Vanleenhove, Julien Demeulenaere, André Van Nieuwkerke, Ludo Sannen en Kris Van Dijck betreffende bijsturing van de regelgeving voor de ondersteuningscentra van ouderverenigingen en de erkende verenigingen die vorming voor ouders van schoolgaande kinderen organiseren – 360 (1999-2000) – Nrs. 1 en 2 Bespreking Sprekers : de heren Gilbert Vanleenhove en Ludo Sannen</p>	16
<p>Voorstel van resolutie van de heren André Denys, Leo Peeters, Sven Gatz en Dirk Holemans en mevrouw Mieke Van Hecke betreffende de algemene aanbevelingen uit het jaarverslag 1999 van de Vlaamse Ombudsdienst – 371 (1999-2000) – Nr. 1 Bespreking</p>	18
<p>Voorstel van resolutie van de heren Jacques Timmermans, Jos Bex en Gerald Kindermans, mevrouw Dominique Guns en mevrouw Isabel Vertriest betreffende de aanbevelingen inzake milieu en ruimtelijke ordening uit het jaarverslag 1999 van de Vlaamse Ombudsdienst – 373 (1999-2000) – Nr. 1 Bespreking</p>	19
<p>Voorstel van resolutie van de heren Stefaan Platteau, Gilbert Bossuyt, Frans Ramon en Frans De Cock betreffende de aanbevelingen inzake fiscaliteit uit het jaarverslag 1999 van de Vlaamse Ombudsdienst – 374 (1999-2000) – Nr. 1 Bespreking</p>	19
<p>Verzoekschrift betreffende de geplande verbrandingsoven te Drogenbos – 368 (1999-2000) – Nr. 1 Verzoekschrift betreffende het project voor een huisvuilverbrandingsinstallatie in Drogenbos – 368 (1999-2000) – Nr. 1 Verslag</p>	19
<p>Regeling van de werkzaamheden</p>	20

VOORZITTER : De heer Norbert De Batselier

- *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*
- *De vergadering wordt geopend om 10.03 uur.*

De voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

Mark Van der Poorten, Ingrid van Kessel : gezondheidsredenen ;

Mieke Van Hecke : buitenslands ;

Brigitte Grouwels : ambtsverplichtingen.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen c.s. betreffende het vrijwillig respecteren van een sperperiode voor de grote kinderfeesten

– 77 (1999-2000) – Nrs. 1 tot 4

Bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het voorstel van resolutie van mevrouw Van Cleuvenbergen c.s. betreffende het vrijwillig respecteren van een sperperiode voor de grote kinderfeesten dat luidt als volgt :

Het Vlaams Parlement,

- overwegende dat

- 1° de te lange en te gecommmercialiseerde aanloopperiode voor de grote kinderfeesten een bedreiging vormt voor de kinderen en een weerslag heeft op gezinnen, opvoeders en de hele maatschappij ;
- 2° de ontwikkeling van kinderen bedreigd wordt, daar er tijdsverwarring ontstaat bij kinderen door de duur en de overlappingsen

van de voorbereidingsperiodes van al deze feesten ;

- 3° het overdreven langdurige extra-aanbod van snoepgoed een gevaar betekent voor de gezondheid van de kinderen ;
- 4° de symbolische betekenis en de diepere waarden van deze feesten totaal verdwijnen ;
- 5° gezinnen die het financieel moeilijk hebben deze periode als erg bedreigend ervaren ;
- 6° ouders en opvoeders vragende partij zijn om een tijdsbeperking van de aanloopperiode voor de kinderfeesten te respecteren ;
- 7° de Kinderrechtencommissaris in haar reacties het instellen van een sperperiode voor kinderfeesten steunt ;
- 8° media, reclamewereld, speelgoedfabrikanten, warenhuizen enzoverder zelf gevangen zitten in de spiraal van onderling opbod ;
- 9° het Vlaamse regeerakkoord van 8 juli 1999 vertrekt van het feit dat de rechten van kinderen de onderstroom moeten vormen van een gelijkheidsbeleid ;
- 10° de Algemene Vergadering van de VN op 20 november 1989 het Internationale Verdrag inzake de Rechten van het Kind heeft aangenomen waarin het de positieve ontwikkelingen van kinderen centraal stelt ;
- 11° de Vlaamse overheid bij decreet van 15 mei 1991 duidelijk gesteld heeft dat zij zich wil inzetten voor de voortgangsbewaking van dit Verdrag ;
- 12° in de resolutie en de besprekingen betreffende een aantal maatregelen in verband met kinderen en televisie (15 maart 1996) het Vlaams Parlement een zorgzaam omgaan met reclame vraagt ;
- 13° de tekst en de besprekingen van de resolutie betreffende de armoedebestrijding van 19 juni 1996 aandacht vraagt voor kansen voor iedereen die door armoede bedreigd wordt ;
- 14° tijdens het debat in de commissie ad hoc Armoede gesteld werd dat sociale tekorten door dualiserende maatregelen, sociale ver-

Voorzitter

dringing en uitsluiting moet worden vermeden ;

15° de Vlaamse regering een samenwerkingsakkoord armoede afsloot met de federale regering ;

– vraagt de Vlaamse regering

1° een overleg te starten met alle betrokkenen om vrijwillig een sperperiode rond de (kinder) feesten in te voeren ;

2° stappen te ondernemen bij de federale overheid en andere overheden om dit probleem op een kindvriendelijke manier aan te pakken.

Dit voorstel van resolutie werd door de commissie verworpen.

Bij brief van 8 juni 2000 heeft mevrouw Van Cleuvenbergen verzocht het op de agenda van de plenaire vergadering te plaatsen.

Conform artikel 69, punt 5 van het Reglement van het Vlaams Parlement moeten wij ons bij zitten en opstaan uitspreken over het aanvatten van de bespreking.

Mevrouw Becq, verslaggever, verwijst naar het schriftelijk verslag.

Mevrouw Van Cleuvenbergen heeft het woord over het al dan niet aanvatten van de bespreking.

Mevrouw Riet Van Cleuvenbergen (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, in tegenstelling tot het debat over de vinken, haalt dit onderwerp waarschijnlijk niet de media. De vraag is natuurlijk wat op bepaalde dagen het belangrijkste is in dit parlement.

In de commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen heb ik samen met een aantal collega's een voorstel van resolutie ingediend. Het werd gesteund door handtekeningen van heel wat mensen. Zo was de gemeenteraad van Damme, de thuisbasis van de heer Coens, de eerste om zijn handtekening te zetten onder het voorstel. Het voorstel van resolutie wordt ook ondersteund door de resolutie over de Europese regelgeving inzake reclame rond kinderprogramma's. De heer Raas heeft er een artikel over geschreven. Ook de kinderrechtencommissaris steunt de resolutie.

De commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen heeft het voorstel van resolutie verworpen. Ze deed dat in de eerste plaats omdat op het ogenblik dat het in de commissie werd besproken, er een akkoord zou zijn afgesloten bij de Raad voor Verbruik om een wettelijk voorziene sperperiode in te stellen. De feiten waren echter anders. Op dat ogenblik was in de pers uitgelekt dat een werkgroep een voorbereidend advies zou uitwerken. We hebben de tekst nog niet ontvangen. Ik heb dat toen ook al aangehaald. Ik heb dan ook gevraagd om dit voorstel van resolutie aan de plenaire vergadering voor te leggen. De tekst over de afspraken in de Raad van Verbruik zijn nog steeds niet publiek gemaakt. Het zou trouwens slechts om een advies gaan dat aan de minister van Economie werd gegeven.

In het eerste deel van het voorstel wordt dit onderwerp aangehaald. De commissie zei achter het principe te staan en te hopen dat de zaak wel in orde zal komen.

Tijdens de besprekingen en ook in onze bevraging naar aanleiding van dit voorstel van resolutie is duidelijk geworden dat het Vlaams Parlement een verantwoordelijkheid heeft die verder reikt dan de economische aspecten van een sperperiode. Ouders en opvoeders moeten worden geholpen om goed om te gaan met reclame en kinderen. Een veertiental dagen geleden hebben heel wat ouders getelefoneerd naar de radio. Ze vragen zich af hoe men zo iets best aanpakt, want ze weten het niet. Daarom is ons voorstel van resolutie zo belangrijk. We willen dat er een actieplan komt om ouders en opvoeders te ondersteunen in het omgaan met reclame bij kinderen.

Dit onderwerp lijkt me belangrijker dan de vinkenvangst. Het Vlaams Parlement is verantwoordelijk voor het welzijn van de kinderen en voor het respecteren van de kinderrechten. Het Vlaams Parlement keurde een resolutie goed over de overcommercialisering van reclame voor kinderen. Tijdens de vorige zittingsperiode is in een verslag van de ad-hoccommissie Armoede gewezen op de gevaren voor gezinnen die met armoede kampen. Daarom vraag ik het parlement dit voorstel van resolutie te willen bespreken, en ze nadien ook goed te keuren. Op dat laatste kom ik echter later nog terug.

De voorzitter : Mevrouw Ceysens heeft het woord over het al dan niet aanvatten van de bespreking.

Mevrouw Patricia Ceysens : Mijnheer de voorzitter, ik wil hier niet het inhoudelijke debat voeren

Ceysens

zoals mevrouw Van Cleuvenbergen dat toch al eventjes heeft gedaan.

Vooreerst wil ik zeggen dat dit voorstel van resolutie uitvoerig is besproken in de commissie. Iedereen heeft er zijn zeg over gedaan. We hebben daarop het voorstel weggestemd. Ik vraag de leden van de commissie deze democratische beslissing te respecteren en zich daarbij neer te leggen.

Verder is verwezen naar wat er op federaal niveau gebeurt. De sector wordt gevraagd om afspraken te maken. We wensen niet betuttelend op te treden, maar we willen de sector de kans geven om zelfregulerend op te treden. Binnen een jaar zullen we een evaluatie opstellen. Daarom is het niet opportuun dit voorstel nu in de plenaire vergadering te bespreken.

De voorzitter : Mevrouw Van Den Heuvel heeft het woord over het al dan niet aanvatten van de bespreking.

Mevrouw Ria Van Den Heuvel : De bekommernis van mevrouw Van Cleuvenbergen is terecht, maar dit onderwerp is uitvoerig behandeld in de commissie, en ik sluit me dan ook aan bij wat de voorzitter van de commissie daarover heeft gezegd.

De sector is bereid om zelfregulerend op te treden. We zouden een verkeerd signaal geven als we nu bijkomend een aantal opdrachten of regels zouden opleggen. We hebben de verantwoordelijkheid om te sturen, maar we mogen niet overreguleren. Dat zou het geval zijn mochten wij nu regels opleggen, nu de sector zelf bereid is om in actie te komen. We mogen geen regelneven worden.

De voorzitter : Mevrouw Van Cleuvenbergen heeft het woord.

Mevrouw Riet Van Cleuvenbergen : We zijn geen regelneven. De CVP heeft nooit om wetgevende initiatieven gevraagd. Onze aanpak staat haaks op die van VU&ID en de SP, die in het federale parlement wetsvoorstellen hebben ingediend. Verder stel ik vast dat niemand onze Vlaamse bevoegdheden vermeldt, en een actieplan voorstelt om de ouders en opvoeders te ondersteunen.

De voorzitter : De volksvertegenwoordigers die voorstander zijn van het aanvatten van de bespreking, worden verzocht op te staan.

De tegenproef.

De bespreking wordt niet aangevat.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van mevrouw Patricia Ceysens c.s. betreffende de ratificatie van het Verdrag van Den Haag inzake de internationale samenwerking en de bescherming van kinderen op het gebied van interlandelijke adoptie, ondertekend in Den Haag op 29 mei 1993 – 264 (1999-2000) – Nrs. 1 tot 3

Bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het voorstel van resolutie van mevrouw Ceysens c.s. betreffende de ratificatie van het Verdrag van Den Haag inzake de internationale samenwerking en de bescherming van kinderen op het gebied van interlandelijke adoptie, ondertekend in Den Haag op 29 mei 1993 dat luidt als volgt :

Het Vlaams Parlement,

- gelet op het Verdrag van Den Haag inzake de internationale samenwerking en de bescherming van kinderen op het gebied van interlandelijke adoptie, ondertekend in Den Haag op 29 mei 1993 ;
- overwegende dat
 - Vlaanderen haar regelgeving bij decreet van 15 juli 1997 inzake interlandelijke adoptie helemaal baseerde op de dragende principes van het Verdrag van Den Haag ;
 - de federale overheid op korte termijn de federale wetgeving zal aanpassen aan het Verdrag van Den Haag ;
 - de ratificatie van dit verdrag voor de bescherming van kinderen tegen mogelijke misbruiken in het kader van internationale adopties van groot belang is ;
 - adoptiediensten geconfronteerd worden met derde landen die slechts adoptie toelaten indien het Verdrag van Den Haag is geratificeerd ;

Voorzitter

- dit verdrag nog niet door Vlaanderen werd geratificeerd ;
- Wallonië dat deed bij decreet van 31 maart 1994 (*B.S.*, 19 mei 1994).
- vraagt de Vlaamse regering met grote spoed het Verdrag van Den Haag inzake de internationale samenwerking en de bescherming van kinderen op het gebied van interlandelijke adoptie, ondertekend in Den Haag op 29 mei 1993, te ratificeren.

De bespreking is geopend.

Mevrouw De Martelaer, verslaggever, verwijst naar het schriftelijk verslag.

Mevrouw Merckx heeft het woord.

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, ik wens een korte uiteenzetting te geven over een kort voorstel van resolutie. Onze fractie heeft dit voorstel in de commissie reeds goedgekeurd en zal dit in deze plenaire vergadering eveneens doen. Adoptie is een delicaat fenomeen met een directe impact op het kind, maar ook op het gezin. In dezelfde mate geldt dit voor de hele gemeenschap.

Het is de grote verdienste van de conventie van Den Haag van 1993 om belangrijke nieuwe accenten te leggen inzake de interlandelijke adoptie. Die werden vooral gelegd door de minder ontwikkelde landen. Zij stelden dat de belangen van de kinderen beter beschermd moesten worden. Verder diende bij de voorbereiding van de adoptie een veelomvattende administratieve begeleiding te gebeuren door nationaal gemachtigde instanties. Een internationaal administratief samenwerkingsverband kreeg vorm en belangrijk was dat er een dubbelcheck naar de geschiktheid werd ingevoerd die zowel in het land van het kind als in het land van de ouders moest gebeuren. Die dubbelcheck moest trouwens gebeuren voor de contactname met het kind en voor zijn overbrenging.

Ten slotte wordt een vorm van wederzijdse erkenning van gedane adopties ingevoerd, wat voor België nieuw is. Het verdrag introduceert een nieuwe aanpak. Dientengevolge hebben de betrokken gemeenschappen, de Vlaamse maar ook de Franse, de nodige stappen ondernomen en een centrale autoriteit aangeduid voor hun inschakeling in het verdrag. Sedert 1993 is een aanzet tot bekrachtiging

gebeurd. In Vlaanderen hebben we tijdens de vorige zittingsperiode vooral de voorafgaande beleidsvraag positief beantwoord, namelijk dat wij de adoptieregeling van 1987 willen vervangen door een streng selectief systeem van voorafgaande goedkeuring van de adoptiekinderen enerzijds en van de adoptiegezinnen anderzijds, dit alles onder het toezicht van de administratieve organen.

Wij hebben een decreet goedgekeurd dat vooral over de bemiddeling terzake gaat. Dit werkt naar behoren, hoewel enige vorm van evaluatie toch is aangewezen. De minister heeft dit toegezegd, naar aanleiding van een vraag om uitleg van de heer Martens in de commissie.

Nu moet het verdrag nog worden geratificeerd. Wij hebben tijdens de vorige zittingsperiode ook aangedrongen op de ratificatie. Wij wilden dit gelijktijdig met de federale overheid doen. Wij weten dat in de federale regering een voorontwerp is goedgekeurd dat voor advies aan de Raad van State werd overgemaakt. Het is zeker geen overbodige luxe om, gezien onze Belgische constitutionele context, die aparte ratificatie sneller te laten verlopen.

Wij ondersteunen dit voorstel van resolutie en zullen dit met onze fractie goedkeuren.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? (*Neen*)

De bespreking is gesloten.

We zullen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie houden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heer Jan Van Duppen, mevrouw Veerle Declercq, mevrouw Patricia Ceysens en mevrouw Simonne Janssens-Vanoppen betreffende de toestand van geïnterneerden in de Instellingen voor Sociaal Verweer – 265 (1999-2000) – Nrs. 1 tot 3

Bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het voorstel van resolutie van de heer Van Duppen, mevrouw Declercq, mevrouw Ceysens en mevrouw Janssens betreffende de toestand van geïnterneerden in de Instellingen voor Sociaal Verweer dat luidt als volgt :

Voorzitter

Het Vlaams Parlement vraagt aan de Vlaamse regering

- 1° ten behoeve van het toekomstige beleid een strategisch plan inzake hulp- en dienstverlening aan geïnterneerden (en gedetineerden) uit te laten werken door de Interdepartementale Commissie Hulpverlening aan Gedetineerden, conform de beslissing van de Vlaamse regering van 8 juni 1999 ;
- 2° een protocol uit te werken ter ondersteuning van de samenwerking tussen de federale overheid en de Vlaamse Gemeenschap met betrekking tot de zorg voor gedetineerden ;
- 3° dat zij sterk aandringt bij de federale overheid om snel over te gaan tot de verdere uitbouw van een forensisch psychiatrisch netwerk en de uitbouw van ontbrekende forensische eenheden binnen de psychiatrische ziekenhuizen, waarbij, in het kader van het kwaliteitsdecreet, in die forensische eenheden :
 - minimale materiële en therapeutische omstandigheden en normen uit de ziekenhuis-/gehandicaptensector gegarandeerd worden ;
 - gewaakt wordt over het recht op een humane bejegening en een kwalitatief hoogstaande en efficiënte behandeling en over de rechtspositie van de geïnterneerde.
- 4° te zorgen voor een betere toegang van geïnterneerden met een mentale handicap tot de voorzieningen van het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap door :
 - observatie en behandeling te realiseren in aangepaste voorzieningen ;
 - de opvang te realiseren voor mensen met een licht en matig mentale handicap met ernstige supplementaire gedragsproblemen en psychische problemen in gepaste voorzieningen, zowel op het vlak van de beslissing van de Provinciale Evaluatie Commissie (PEC) als op het vlak van de erkenning van deze voorzieningen.
- 5° het Justitiële Welzijnswerk binnen de centra Algemeen Welzijnswerk te versterken, teneinde het recht op een humane bejegening en een kwalitatief verantwoorde behandeling, de

rechtspositie van de geïnterneerde en de naadloze zorg voor geïnterneerden beter te bewaken ;

- 6° een erkenning te geven aan, en extra middelen uit te trekken voor die centra die sterk bevraagd worden en effectief een belangrijke bijdrage leveren bij de behandeling van geïnterneerden.

De bespreking is geopend.

Mevrouw Van Den Heuvel, verslaggever, verwijst naar het schriftelijk verslag.

Mevrouw Declercq heeft het woord.

Mevrouw Veerle Declercq (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, ik wil nog eens het belang van dit voorstel van resolutie benadrukken. Ze handelt over een groep mensen die al jaren in de kou staat. Op het terrein bestaat er nu enige hoop, want men geloofde bijna niet meer in enige verandering.

Deze eerste stap is van enorm belang voor de betrokken groep en bovendien van preventief belang voor de maatschappij. Er moet en aangepaste opvang en begeleiding komen, en ook specifieke therapieën en opnamemogelijkheden in de psychiatrie. Dit biedt kansen voor de betrokkenen en kan recidive voorkomen. Ook de nazorg is essentieel : ik heb het dan over begeleiding in huisvesting en tegengaan van sociale isolatie en tewerkstelling.

Wij willen eveneens verwijzen naar het veiligheidsplan dat werd goedgekeurd op federaal vlak. Dit heeft immers gevolgen voor de gemeenschappen en voor deze specifieke groep. We vragen vooral naar de concrete vormen van samenwerking en naar de middelen die hiervoor zullen worden uitgetrokken.

De voorzitter : Mevrouw Merckx heeft het woord.

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, de CVP-fractie is verheugd dat er een voorstel van resolutie over de geïnterneerden ter stemming voorligt.

We beseffen ten volle de ernst van de problemen. Wij hebben dan ook met de leden van de commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen actief geparticipeerd aan de hoorzittingen en de werkbezoeken. Wij vinden het wel spijtig dat we niet betrokken werden bij de totstandkoming van dit voorstel van resolutie. Desalniettemin hebben

Merckx-Van Goey

we toch een constructieve houding aangenomen bij de bespreking van dit voorstel.

Het laatste werkbezoek in Nederland en in Rekem was zeer interessant. Het is dan ook vreemd dat dit voorstel van resolutie reeds was besproken en goedgekeurd in de commissie voor dat bezoek. Dat is zeker een gemiste kans, want uit het bezoek hebben we kunnen vaststellen dat er verschillende gemiste kansen zijn in dit voorstel.

De hoorzittingen en de werkbezoeken hebben ons geleerd dat het probleem van vele geïnterneerden in wezen vrij eenvoudig is. Delinquenten die psychisch gestoord zijn, geen gevaar zijn voor de samenleving, maar wel een strafbaar feit plegen, horen niet thuis in de gevangenis, maar wel in de verzorging. Professor Cosyns, deskundige in psychisch gestoorde delinquenten en ondervoorzitter van de commissie internering heeft het treffend verwoord. Ik citeer : ‘Vanuit medisch standpunt is dit een schandalige toestand. Inzake de behandeling verdedigen we een tweesporenbeleid. Enerzijds staat de minister van Justitie in voor de bescherming van de maatschappij. Daarvoor bestaan de nodige structuren. Bij de vrij-op-proefmaatregel moet men nagaan of de geïnterneerde beantwoordt aan de voorwaarden. Anderzijds zou de behandeling moeten worden toevertrouwd aan hen die daarvoor zijn opgeleid en die ressorteren onder Volksgezondheid. Dit moet gebeuren op basis van een samenwerkingsakkoord. Zo'n akkoord bestaat trouwens al tussen de Vlaamse Gemeenschap en het ministerie van Justitie voor de behandeling van seksuele delinquenten.’

Omdat dit tweesporenbeleid op basis van een samenwerkingsakkoord tussen Volksgezondheid en Justitie verschillende keren is benadrukt tijdens de hoorzitting en de werkbezoeken, vind ik het bijzonder jammer dat hierover niets te vinden is in dit voorstel van resolutie. Dat lijkt mij een gemiste kans.

Een tweede probleem bij geïnterneerden is dat men, éénmaal geïnterneerd, alle rechten in verband met de sociale zekerheid verliest. De penitentiaire instellingen moeten zelf instaan voor de verzorging. Ze kwijten zich echter erg slecht van deze taak. Dit is onaanvaardbaar. Dat zegt ook professor Cosyns. Daarom stelt hij voor om geïnterneerden onder het Riziv te plaatsen. Met het departement Volksgezondheid zou een partnerschap moeten worden aangegaan. Ook hierover vinden we

niets terug in dit voorstel van resolutie, en dat is zeker ook een gemiste kans.

Voorts kwam er uit diverse hoeken een pleidooi voor een geïntegreerd zorgcircuit. Sommige gedetineerden, zoals degenen die opgesloten zijn vanwege seksuele feiten, hebben nood aan psycho-sociale hulp via een zorgnetwerk. Zo moet er binnen de gevangensmuren een psychiatrische afdeling worden opgericht. Daarnaast moeten er residentiële mogelijkheden voor de behandeling buiten de muren worden uitgewerkt.

Bovendien is er nood aan ambulante initiatieven voor de geestelijke gezondheidszorg, wat tot de Vlaamse bevoegdheden behoort. Hiervoor is er eveneens een partnerschap nodig tussen de Vlaamse overheid, Volksgezondheid en Justitie. Terzake is er wel wat terug te vinden in de tekst van dit voorstel van resolutie, maar er wordt niet specifiek verwezen naar een samenwerking met Volksgezondheid. Nochtans lijkt het ons logisch dat er zoveel mogelijk informatie wordt uitgewisseld tussen de diverse niveaus om een basis te kunnen leggen voor een partnerschap. Om die reden wenst mijn fractie het nipt door de commissie verworpen amendement inzake de adequate gegevensverzameling inzake geïnterneerden opnieuw in te dienen. Deze gegevens kunnen ons inzicht in deze materie immers slechts ten goede komen.

Ons amendement inzake het actieplan, waardoor alle gedetineerden en geïnterneerden hun recht op deelname aan cultuur, arbeid, vorming en onderwijs kunnen invullen, zullen we niet opnieuw indienen als men ons kan verzekeren dat een dergelijk actieplan automatisch zal worden gekoppeld aan het strategische plan waarvan sprake is in het eerste lid van het voorstel van resolutie.

De grootste gemiste kans van dit voorstel is dat we er niet in slagen een Vlaamse visie op psychisch gestoorde delinquenten kenbaar te maken aan de federale overheid. Dit sluit aan bij de wijze waarop het federale veiligheids- en detentieplan wordt afgehandeld. Momenteel wordt er blijkbaar slechts uitgegaan van het strafbaar feit, terwijl deze strafbare feiten die door ontoerekeningsvatbare mensen worden gepleegd meestal hadden kunnen worden vermeden door een beter uitgebouwde zorg en preventie.

Omwille van deze gemiste kansen – en volgens ons zijn het er teveel – zullen we ons bij de stemming over dit voorstel van resolutie onthouden, zoals dat trouwens reeds gebeurde in de commissie. (*Applaus bij de CVP*)

De voorzitter : Mevrouw Declercq heeft het woord.

Mevrouw Veerle Declercq : Ik wil er even op wijzen dat er gedurende veel jaren helemaal niets is gebeurd op dit vlak en voor die mensen. We hebben kunnen vaststellen dat er sprake is van middel-eeuwse toestanden. Ik betreur dus dat de CVP-fractie dit voorstel van resolutie niet mee goedkeurt. Dit is immers duidelijk een eerste stap in die heel moeilijke materie.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ?
(*Neen*)

De bespreking is gesloten.

Door mevrouw Van Cleuvenbergen, mevrouw Becq en mevrouw Merckx werd een amendement ingediend.

We zullen om 16 uur de stemming over het amendement en de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie houden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van mevrouw Patricia Ceysens, de heer Jacky Maes, mevrouw Ria Van Den Heuvel en mevrouw Simonne Janssens-Vanoppen betreffende het beleidsplan Kinderopvang. Blauwdruk voor een toekomstgerichte uitbouw van het kinderopvanglandschap in Vlaanderen

– 281 (1999-2000) – Nrs. 1 tot 3

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van mevrouw Sonja Becq, mevrouw Veerle Heeren, mevrouw Ingrid van Kessel, mevrouw Trees Merckx-Van Goey en mevrouw Riet Van Cleuvenbergen betreffende het beleidsplan Kinderopvang. Blauwdruk voor een toekomstgerichte uitbouw van het kinderopvanglandschap in Vlaanderen

– 296 (1999-2000) – Nrs. 1 en 2

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van mevrouw Marijke Dillen en de heer Felix Strackx betreffende het beleidsplan Kinderopvang. Blauwdruk voor een toekomstgerichte uitbouw van het kinderopvanglandschap in Vlaanderen

– 313 (1999-2000) – Nrs. 1 en 2

Bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde zijn het voorstel van resolutie van mevrouw Ceysens, de heer Maes, mevrouw Van Den Heuvel en mevrouw Janssens, van mevrouw Becq, mevrouw Heeren, mevrouw van Kessel, mevrouw Merckx en mevrouw Van Cleuvenbergen en van mevrouw Dillen en de heer Strackx betreffende het beleidsplan Kinderopvang. Blauwdruk voor een toekomstgerichte uitbouw van het kinderopvanglandschap in Vlaanderen, die door de commissie in samenhang werden behandeld, met dien verstande dat het voorstel van resolutie van mevrouw Ceysens, de heer Maes, mevrouw Van Den Heuvel en mevrouw Janssens als basis voor de bespreking werd genomen. We volgen hier dezelfde werkwijze.

Het voorstel van resolutie van mevrouw Ceysens, de heer Maes, mevrouw Van Den Heuvel en mevrouw Janssens luidt als volgt :

Het Vlaams Parlement,

- gelet op het beleidsplan Kinderopvang. Blauwdruk voor een toekomstgerichte uitbouw van het kinderopvanglandschap in Vlaanderen (Stuk 237 (1999-2000) – Nr. 1) ;
- gelet op de hoorzittingen die de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen met betrekking tot dat beleidsplan heeft georganiseerd ;
- gelet op de bespreking van dat beleidsplan ;
- overwegende dat er in Vlaanderen een grote behoefte aan extra opvangplaatsen bestaat ;
- overwegende dat het uitgangspunt daarbij is de zorg om kwalitatieve opvang te realiseren ;
- overwegende dat de draagkracht van het kind de toetssteen van elke beleidsmaatregel moet zijn ;
- vraagt de Vlaamse regering :
 - 1° de kinderopvang uit te breiden tot een basisvoorziening waartoe alle kinderen, ongeacht de sociale klasse waartoe hun ouders behoren, toegang hebben om zo de ontwikkelingskansen van alle jonge kinderen in Vlaanderen te bevorderen ;
 - 2° binnen een bepaalde termijn de normering, inspectie en opleidings- en bijscholingsvoorwaarden van alle opvanginitiatieven naar elkaar toe te laten groeien om zo de

Voorzitter

- basiskwaliteit van alle initiatieven op een gelijke wijze te garanderen ;
- 3° om bij de uitwerking van de atypische kinderopvang uit het beleidsplan een kind-effectrapport te laten opstellen om zo de effecten van flexibiliteit van het kind te onderzoeken ;
- 4° de inspectie te organiseren volgens het visitatiemodel en te laten uitvoeren door een onafhankelijke instantie, die niet de erkenningen/attesten van toezicht heeft toegekend en waar gebruikers met hun klachten terecht kunnen ;
- 5° voor de komende begrotingsjaren een financiële planning voor de uitbreiding van de kinderopvangsector uit te werken voor de verschillende types van kinderopvang met als prioriteit het wegwerken van de blinde vlekken zowel op regionaal als op categoriaal vlak, met bijzondere aandacht voor de kinderopvang in Brussel ;
- 6° projecten voor kinderopvang in kansarme buurten prioritair kansen te geven ;
- 7° bij de verschillende commissies, werk- en stuurgroepen die opgericht worden ter uitvoering van het beleidsplan (al dan niet binnen Kind en Gezin) altijd zowel de gesubsidieerde als de niet-gesubsidieerde voorzieningen van het werkveld te betrekken ;
- 8° de opvanginitiatieven dagopvang te betrekken bij het lokale overleg en in samenwerking met de lokale overheid de publieke diensten voor onthaalgezinnen voldoende groeikansen te geven ;
- 9° bij de herziening van de dagindeling voor de onthaalgezinnen, aangesloten bij een dienst, te voorzien in 60 % van de dagprijs voor een halve dag die een periode beslaat van 3 tot 5 uur ;
- 10° het bedrag van 15.000 frank per plaats voor de particuliere opvanginitiatieven met een opvangcapaciteit van 8 tot 22 kindplaatsen ook toe te kennen aan particuliere opvanginitiatieven met een opvangcapaciteit van 22 kindplaatsen of meer ;
- 11° voor de BKO een administratieve vereenvoudiging in te voeren door te werken met een eendossiersysteem waarbij één dossier moet volstaan voor de Vlaamse en de federale overheid ;
- 12° bij het opzetten van de atypische opvang de nodige creativiteit aan de dag te leggen zodat het mogelijk wordt kinderen op heel vroege of late uren en zieke kinderen thuis op te vangen ;
- 13° initiatieven te nemen om overleg te plegen met de federale overheid over het statuut van de onthaalgezinnen ;
- 14° er bij de federale regering op aan te dringen te voorzien in een extra kostenforfait voor particuliere opvanginitiatieven waarbij een gehandicapt kind opgevangen wordt, de duurtijd gedurende welke loopbaanonderbreking gecombineerd mag worden met kinderopvang gelijk te schakelen voor particuliere onthaalgezinnen en onthaalgezinnen, aangesloten bij een dienst, en maatregelen uit te werken voor ouders die tijdelijk thuisblijven voor de opvang van hun kinderen om hun herintrede in de arbeidsmarkt naadloos te laten verlopen.

Het voorstel van resolutie van mevrouw Becq, mevrouw Heeren, mevrouw van Kessel, mevrouw Merckx en mevrouw Van Cleuvenbergen luidt als volgt :

Het Vlaams Parlement,

- gelet op het beleidsplan Kinderopvang. Blauwdruk voor een toekomstgerichte uitbouw van het kinderopvanglandschap in Vlaanderen ;
- gelet op de hoorzittingen over het beleidsplan in de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen ;
- gelet op de bespreking van het beleidsplan kinderopvang ;
- overwegende dat :
 - 1° het actuele aanbod inzake kinderopvang onvoldoende is, gezien de toenemende arbeidsparticipatie van vrouwen, de dalende mogelijkheden in de informele kinderopvang en het belang van externe opvang voor de ontwikkeling van kinderen ;

Voorzitter

- 2° er een tekort is aan dagopvang voor kleine kinderen (-3 jaar) en de geplande 1.500 plaatsen onvoldoende zijn ;
- 3° er een tekort is aan opvanggezinnen door het onaantrekkelijke statuut ervan, door de ontoereikende kostenvergoedingen en door het gebrek aan sociale zekerheid voor opvanggezinnen ;
- 4° het actuele aanbod aan deeltijdse, flexibele en acute opvang, dag- en nachtopvang en opvang voor zieke kinderen onvoldoende is en bovendien de betaalbaarheid ervan niet wordt gegarandeerd door bijdragen, gebaseerd op gezinsinkomen en gezinsgrootte ;
- 5° zieke kinderen vandaag niet terecht kunnen bij bestaande opvangvormen en de opvang van zieke kinderen het best thuis kan plaatsvinden ;
- 6° ouders van kinderen met een handicap behoefte hebben aan kinderopvang om hun permanente zorg te verlichten en dat die opvang het best in het gewone kinderopvangcircuit kan worden geïntegreerd ;
- 7° slechts 41% van de gemeenten een lokaal beleidsplan opgesteld heeft en dit plan een noodzakelijke voorwaarde is voor het opstarten van een nieuw initiatief voor buitenschoolse kinderopvang ;
- 8° het statuut van weerwerkgesco voor begeleiders in IBO's de uitbouw van buitenschoolse kinderopvang belemmert, door het gebrek aan kandidaten ;
- 9° de Vlaamse regering tekortschiet in de financiering van de atypische opvang die op dit ogenblik op onduidelijke en weinig transparante wijze wordt gefinancierd door o.a. het FCUD ;
- 10° ouderbijdragen voor de laagste inkomens in de gesubsidieerde kinderopvang relatief zwaarder wegen dan voor de hogere inkomens in het gezinsbudget ;
- 11° kinderopvangcheques aan gebruikers geen voldoende waarborg geven voor een kwalitatieve en kwantitatieve uitbouw van de kinderopvang en de betaalbaarheid van de kinderopvangsector ;
- 12° zowel de particuliere als de gesubsidieerde kinderopvang elk haar eigen waarde heeft en aan bod moet blijven komen, dat in de gesubsidieerde sector de kwaliteit structureel gecontroleerd, ondersteund en gewaarborgd wordt en dat bovendien het kwaliteitsdecreet op de gesubsidieerde sector van toepassing is ;
- 13° het Mattheüseffect in de kinderopvang hardnekkig is door het gebrek aan informatie, de werkloosheidsval en de financiële en culturele barrières die een drempel vormen voor sociaal zwakkere gezinnen en gezinnen van migrantenorigine ;
- 14° ondanks de vraag van ouders de kinderopvang beperkt blijft tot en met de 12-jarigen ;
- 15° ouders geconfronteerd worden met een gebrek aan informatie over kinderopvang en over de modaliteiten die verbonden zijn aan de keuze van een opvangplaats voor hun kind ;
- vraagt de Vlaamse regering :
- 1° van kinderopvang een basisvoorziening te maken waar elke ouder recht op heeft, d.w.z. dat kinderopvang kwaliteitsvol, betaalbaar, toegankelijk en kwantitatief toereikend moet zijn en aangepast aan de draagkracht van het kind ;
- 2° omdat de belangen en behoeften van kinderen in elk opvanggebeuren cruciaal zijn, ouder- en kinderteilname centraal te plaatsen ;
- 3° garanties te geven dat ouders een vrije en ruime keuzemogelijkheid hebben voor de opvangvorm die zij wensen in gezinnen of in instellingen, met het oog op het belang van het kind ;
- 4° het aanbod aan gesubsidieerde en erkende kinderopvang uit te breiden zodat het voldoende groot en verspreid is, aangezien dat de beste garantie is voor kwaliteit en de inkomensgerelateerde bijdragen ;
- 5° de stop voor de aansluiting bij de diensten opvanggezinnen op te heffen, zodat de zelfstandige onthaalouders die dat wensen tot een dienst kunnen toetreden ;

Voorzitter

- 6° een uitbreiding die in hoofdzaak gebaseerd is op extra plaatsen in de particuliere sector slechts mogelijk te maken als de betaalbaarheid wordt gegarandeerd, ook voor lagere inkomens, en als bovendien voldaan wordt aan kwaliteitsvereisten die strenger zijn dan de actuele criteria ;
- 7° een regeling uit te werken waardoor goed uitgebouwde kleinere instellingen met vastgelegde ouderbijdrageschalen en met de nodige kwaliteitsgaranties, gelijkwaardig aan die van de gesubsidieerde instellingen, op de nodige erkenning en subsidiëring kunnen rekenen ;
- 8° bestaande kinderopvangvoorzieningen en -diensten wettelijk de mogelijkheid te geven en te subsidiëren om vormen van noodopvang, opvang van zieke kinderen, nacht- en weekendopvang en deeltijdse opvang zonder extra kosten voor de ouders uit te bouwen ;
- 9° in overleg met de federale overheid dringend werk te maken, ook met extra financiële middelen, van een volwaardig statuut voor opvangouders, dat een oplossing geeft voor de inkomensonzekerheid en sociale bescherming, en werk te maken van een degelijk statuut voor de zelfstandige opvangouders ;
- 10° een éénduidige en transparante financieringsstroom met een éénloketsysteem voor de erkenning en financiering voor alle vormen van kinderopvang te realiseren ;
- 11° haar engagement om de kinderopvang uit te breiden met 2.500 plaatsen per jaar om te zetten in een structureel financieel plan met een verwijzing naar de verschillende types en vormen van kinderopvang ;
- 12° het lokale overleg uit te bouwen tot een voldoende representatief forum met een algemene visie op en met adviserende bevoegdheid over het gehele opvanglandschap ;
- 13° een duidelijke Vlaamse aanpak te realiseren van de buitenschoolse kinderopvang met de daaraan gekoppelde middelen voor de werking, het personeel en de infrastructuur ;
- 14° in de gesubsidieerde sector de ouderbijdrage onafhankelijk te maken van de opvangvorm, namelijk dagopvang, buitenschoolse opvang, flexibele en acute opvang of opvang van zieke kinderen ; voor de ouderbijdrage zich te richten op de draagkracht van het gezin, namelijk gezinsgrootte en gezinsinkomen ; hierbij minimum uit te gaan van het bestaansminimum en voor de berekening van de schalen rekening te houden met de leeftijd van de kinderen onder of boven de drie jaar ;
- 15° extra aandacht te besteden aan de toegankelijkheid van de kinderopvang voor sociaal zwakkere gezinnen en gezinnen van migrantenorigine ;
- 16° er bij de federale regering voor te pleiten om concrete uitvoering te geven aan de fiscale aftrekbaarheid van kinderopvang tot de leeftijd van 12 jaar ;
- 17° overleg te realiseren tussen de bevoegde administraties van welzijn en jeugdwerk om een ‘tiensite’ te kunnen uitbouwen, bestaande uit zinvolle vrijetijdsbesteding gecombineerd met de ontmoeting van leeftijdsgenoten en mogelijkheid tot het maken van huiswerk ;
- 18° lokale aanspreekpunten op te richten en te ondersteunen waar ouders informatie vinden over de aard, kwaliteit, kwantiteit en het aanbod van kinderopvang.

Het voorstel van resolutie van mevrouw Dillen en de heer Strackx luidt als volgt :

Het Vlaams Parlement,

- gelet op het beleidsplan Kinderopvang, Blauwdruk voor een toekomstgerichte uitbouw van het kinderopvanglandschap in Vlaanderen ;
- gelet op de hoorzittingen die werden gehouden in de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen naar aanleiding van de bespreking van het beleidsplan ;
- gelet op de bespreking van het beleidsplan ;
- overwegende dat er dringend werk moet worden gemaakt van een volledige regionalisering van alle bevoegdheden die te maken hebben met het integrale gezinsbeleid, het dossier kinderopvang in het bijzonder ;

Voorzitter

- overwegende dat een goed gezinsbeleid in Vlaanderen een echte vrije keuze inzake de combinatie van gezin en werk mogelijk moet maken en moet ondersteunen, waarbij de gelijkwaardigheid van de buitenhuiswerkende ouder en de thuiswerkende ouder het centrale uitgangspunt vormt ;
- overwegende dat een goede, betaalbare en kwaliteitsvolle kinderopvang belangrijk is voor het verwezenlijken van een harmonieuze combinatie van gezin en werk ;
- overwegende dat er in Vlaanderen een tekort aan opvangplaatsen dreigt te ontstaan en dat de behoefte aan nieuwe opvangplaatsen bijgevolg zeer groot is ;
- overwegende dat de principes van de betaalbaarheid, kwaliteit en toegankelijkheid van de kinderopvang binnen alle beleidsmaatregelen supplementaire principes zijn die steeds in onderlinge samenhang behandeld moeten worden ;
- overwegende dat er dringend werk moet worden gemaakt van de invoering en de ontwikkeling van een statuut voor onthaalouders, wat evenwel valt binnen de federale bevoegdheid inzake de sociale zekerheid der werknemers ;
- overwegende dat tegelijkertijd de beleidsvoorzieningen ook moeten worden gericht op de thuiswerkende ouder, die recht heeft op een eigen statuut, met financiële ondersteuning om een echte vrije keuze mogelijk te maken, en met het toekennen van een pensioenkrediet, ter honorering van de periode tijdens dewelke de thuiswerkende ouder vrijwillig uit het arbeidscircuit is gestapt voor de opvoeding van de kinderen ;
- vraagt de Vlaamse regering :
 - 1° in het kader van een totaal beleid inzake een harmonieuze combinatie van gezin en werk een geheel van maatregelen uit te werken om deze doelstelling te realiseren ;
 - 2° een eigen statuut uit te werken voor de thuiswerkende ouder, gekoppeld aan een financiële ondersteuning om voor de ouder de echte keuze te waarborgen tussen buitenshuis werken en thuis werken om de eigen kinderen op te voeden ;
 - 3° initiatieven te nemen om te overleggen met de federale overheid om een statuut voor de onthaalouder te verwezenlijken ;
 - 4° de kinderopvang uit te bouwen tot een basisvoorziening voor alle kinderen, die ter beschikking staat van alle gezinnen in Vlaanderen, ongeacht de financiële mogelijkheden van de ouders en/of de sociale status ;
 - 5° binnen de kinderopvang te streven naar een zo groot mogelijke harmonisering van de verschillende mogelijkheden op het vlak van normering, van voorwaarden, en vooral van opleiding en permanente vorming ;
 - 6° de ouderbijdragen te harmoniseren, hierbij rekening houdende met de financiële en materiële draagkracht van het gezin, gekoppeld aan het aantal kinderen, met een verlaging van de tarieven voor de laagste inkomens ;
 - 7° de onkostenvergoeding voor opvanggezinnen aan te passen aan de reële kostenevolutie en gelijk te schakelen voor alle vormen van kinderopvang in opvanggezinnen ;
 - 8° eveneens de nodige aandacht te besteden aan de uitbouw van de atypische kinderopvang ;
 - 9° binnen de verschillende opvangvoorzieningen bijzondere maatregelen te treffen voor de opvang van kinderen met een handicap of met specifieke zorgbehoeften ;
 - 10° bijzondere aandacht te besteden aan de kwaliteitsbewaking, door de invoering van het kwaliteitsdecreet en door onder meer in permanente vorming te voorzien voor de onthaalouders enerzijds maar ook door de sensibilisering van de ouders die een beroep doen op een of andere vorm van kinderopvang anderzijds op het vlak van de financiële verplichtingen, de naleving van gemaakte afspraken wat de duurtijd van de kinderopvang betreft ;
 - 11° eveneens ondersteunende maatregelen te treffen voor de informele kinderopvang, onder meer de kinderopvang bij grootouders of familieleden, op het vlak van ondersteuning, van een beroep kunnen doen op een occasionele opvang bij ziekte of tijdelijke afwezigheid van de informele kinderopvang ;

Voorzitter

- 12° binnen de sector van de kinderopvang de controle toe te vertrouwen aan een onafhankelijk orgaan, dat toeziet op de naleving van de voorwaarden en criteria, en dat de kwaliteitsbewaking doet en dat eveneens ter beschikking staat van de gebruikers met eventuele klachten en dat daarenboven een beroepsprocedure instelt bij intrekking van de erkenning ;
- 13° overleg te plegen met de federale overheid met het oog op een correcte verdeling van de FCUD-middelen tussen de gemeenschappen ;
- 14° een voldoende aanbod van Nederlandstalige kinderopvang in Brussel te waarborgen ;
- 15° voor een betere financiële en materiële tegemoetkoming in de kosten te zorgen voor alle basisscholen die een kwaliteitsvolle voor- en naschoolse opvang aanbieden, gekoppeld aan de invoering van een kwaliteitslabel terzake ;
- 16° maatregelen uit te werken waarbij de kinderopvang een onderdeel wordt van een totaal dienstenpakket ter beschikking van de ouders, tegen aangepaste en realistische vergoedingen ;
- 17° alle maatregelen te onderwerpen aan een kind- en gezinseffectenrapportage zodat de mogelijke effecten voor gezinnen en kinderen duidelijk worden.

De bespreking is geopend.

De heer Helsen, verslaggever, verwijst naar het schriftelijk verslag.

Vraagt iemand het woord ? (*Neen*)

De bespreking is gesloten.

Door mevrouw Becq, mevrouw Van Cleuvenbergen en mevrouw Merckx werden amendementen op het voorstel van resolutie van mevrouw Ceyens, de heer Maes, mevrouw Van Den Heuvel en mevrouw Janssens ingediend.

We zullen om 16 uur de stemmingen over de amendementen en de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie houden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Chris Vandenbroeke, Marino Keulen, Dany Vandenbossche en Jos Stassen betreffende de organisatie en het beheer van het archiefwezen – 328 (1999-2000) – Nrs. 1 en 2

Bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het voorstel van resolutie van de heren Vandenbroeke, Keulen, Vandenbossche en Stassen betreffende de organisatie en het beheer van het archiefwezen dat luidt als volgt :

Het Vlaams Parlement,

- gehoord de uiteenzettingen op de hoorzitting over de organisatie en het beheer van het archiefwezen in Vlaanderen die in de Commissie voor Cultuur, Media en Sport georganiseerd werd naar aanleiding van de bespreking van het voorstel van resolutie van de heer Chris Vandenbroeke betreffende de organisatie en het beheer van het archiefwezen (Parl. St., VI. Parl., 1999-2000, 100/1), dat werd ingetrokken op 22 mei 2000 ;
- overwegende dat die hoorzitting aantoonde dat het bestaande publiekrechtelijke archiefwezen op Vlaams niveau gereorganiseerd moet worden door middel van een modern Vlaams archiefdecreet ;
- overwegende dat de regionalisatie van het publiekrechtelijk archiefwezen hiervoor noodzakelijk is ;
- vraagt de Vlaamse regering om :

1° op grond van de bevoegdheid van de gemeenschappen inzake het cultureel patrimonium, in de COSTA-onderhandelingen de overdracht van de bevoegdheid inzake het publiekrechtelijk archiefwezen, zoals vervat in de Archiefwet van 24 juni 1955, naar de gemeenschappen te agenderen en te verdedigen ;

2° na de overdracht van die bevoegdheid, de Archiefwet van 24 juni 1955 te vervangen door een adequaat en toekomstgericht Vlaams archiefdecreet.

De bespreking is geopend.

Mevrouw Van Cleuvenbergen, verslaggever, verwijst naar het schriftelijk verslag.

Voorzitter

De heer Verrijken heeft het woord.

De heer Miel Verrijken (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, het is goed dat er eindelijk iets gebeurt met het archiefwezen in Vlaanderen. Dit is echter alleen een oplossing voor het archiveren van de huidige Vlaamse productie. Dit is dus geen oplossing voor het schrijnendste probleem bij het cultureel uiteendrijven van beide landsgedeelten. Vlaanderen is waarschijnlijk een van de rijkste landen ter wereld op archiefgebied. Ik klaag het feit aan dat België zich bij het bewaren van oude Vlaamse archieven nog altijd als unitaire staat opstelt. Daarin is nog altijd geen verandering gekomen.

Het is oorspronkelijk een geesteskind van Pirenne – mijn intieme vijand – en zijn volgelingen. De school van Pirenne, die volhoudt dat de nationale unitaire staat historisch geboren is in lang vervlogen tijden, leeft immers nog altijd voort in bepaalde faculteiten. In de 19de eeuw is men zelfs zo ver gegaan Vlaamse archieven te ontvreemden uit Vlaamse instellingen, in een poging om er een wetenschappelijk bewijs van te leveren dat de oorsprong van de Belgische staat van voor de mouterij van 1830 was.

Een van de stellingen van Pirenne wordt gereflecteerd in het ontvreemden van documenten die ons thans, in deze economisch interessante tijd, zouden kunnen boeien. Ik heb het dan over het feit dat het Nederlands op handelsgebied een veel belangrijker taal was dan het Engels, en dat tot de val van Antwerpen op het einde van de 16de eeuw. Er zijn dus belangrijke handelsdocumenten verdwenen. De vraag is natuurlijk waar die zich momenteel bevinden.

Het gaat hier over de Kunstberg, die ik 'de berg van de schaamte' wil noemen : de berg waar die drie nationale instellingen alles wat ons zo duidelijk toebehoort, opbergen. Het meest spectaculaire is natuurlijk dat museum waarvoor tot vandaag Vlaamse schilderijen uit Vlaanderen worden weggehaald. Wetenschappelijk veel belangrijker is natuurlijk de Albertina. Dat is echt een roofoort van zeer belangrijke Vlaamse archieven.

Men spreekt de laatste weken zo veel over genetisch materiaal. Welnu, het genetisch materiaal van een volk zijn zijn archieven. Zonder de archieven van een volk, kan men het niet begrijpen. Hoe moeilijk is de boeiende geschiedenis van Vlaanderen of de Zuidelijke Nederlanden ? Dit staat totaal

in wanverhouding tot de kleine oppervlakte en het kleine aantal bewoners. Op een bewuste wijze heeft de Belgische staat al die dingen verwrongen.

Er is nu ook een derde monument bij gekomen. 'Adding insult to injury', zei Shakespeare. Men heeft nu een muziekinstrumentenmuseum geopend. Dat bevat eigenlijk ook archieven, want archieven zijn niet alleen papieren. Het volgende is echt wel opmerkelijk. Het gaat over iets dat alleen in Vlaanderen gebeurde, dus zelfs niet in de Noordelijke Nederlanden. Zelfs niet Rembrandt of Frans Hals hebben ooit spinetten of andere instrumenten beschilderd. Alleen in de Zuidelijke Nederlanden in Europa werden spinetten en klavecimbels – de voorlopers van de pianoforte – beschilderd. Dit gebeurde door beroemde schilders, zoals Maarten de Vos uit Antwerpen.

Al die oude Vlaamse instrumenten zijn nu samengebracht in Brussel. Ook dat is dus een vorm van het ontnemen van archieven van een volk. U weet waarschijnlijk wel dat de familie Rucker voor muziekinstrumenten was wat Rubens of Rembrandt voor de schilderkunst was. Vlaanderen zou er goed aan doen om een Ruckermuseum te openen in Antwerpen om daar onze archieven onder te brengen.

Tijdens de hoorzitting waren er typisch federale ambtenaren, die in mij een gevaarlijke revolutionair zagen. Ze zagen er toch zo gelukkig uit met al hun papieren, die ze allemaal mooi hadden opgeborgen in zuurvrije dozen. Toen ze bijna klaar waren met hun uiteenzetting over zuurvrije dozen, kwam er iemand als ik herrie maken, en beweren dat het allemaal naar Vlaanderen moet komen. Die mensen waren diep geschokt.

Ze zouden zich beter bezighouden met het verzamelen van de Belgische archieven. De Belgische centrale staat zou zijn eigen archieven moeten bewaren. De archieven van de Belgische mouterij bevinden zich echter uitsluitend in de Quai d'Orsay in Frankrijk. Dat is normaal, want de mouterij van België was een louter Frans initiatief. Zo heeft de Fransman Charles Rogier het hele opzet van de Belgische mouterij uitgewerkt in de Quai d'Orsay. U zou dringend, in uw Belgische waan, moeten vragen dat de documenten die de aanloop waren tot de Belgische omwenteling, en die voor u zo belangrijk zijn, naar Brussel zouden komen.

– *De heer Johan De Roo, eerste ondervoorzitter, treedt als voorzitter op.*

Verrijken

De culturele revolutie van het Belgische regime gaat heel ver. Die volbloed Fransman Charles Rogier had bevel gekregen van Charles X om revanche te nemen – ik zal het in het Frans zeggen – voor Waterloo. De overlevenden van de Berezina en van Waterloo, het uitschot van Frankrijk – alle goede mensen waren immers dood, Napoleon had oorlog gevoerd tegen heel Europa – hadden besloten dat kleine België weer af te nemen van de Nederlanders, want onze koning was toch bijzonder vredevol.

De culturele witwasserij in Vlaanderen is enorm. Ik ben van Antwerpen, maar u zult in uw steden ook wel een ‘Karel Rogierlaan’ hebben. Het was nochtans een Fransman, geboren in Saint-Quentin. We hebben geleerd dat daar de Schelde ontspringt, maar ook de Belgische staat is daar ontsprongen. De naam van die man werd hier vertaald naar ‘Karel Rogier’, om tegemoet te komen aan wat voor minimalistische Vlaamse gevoelens dan ook. Misschien zijn er mensen die dat liever horen, maar het is dus Charles Rogier, een Franse revolutionair.

Wat spijtig was, en typisch voor de Belgische revolutie, was de enorm grote invloed van absint en alcohol. Er zou eens een boek geschreven moeten worden over de invloed van absint op de Belgische muiterij, want die kerels waren in september 1830 allemaal in de wind. Dat kan bewezen worden. *(Opmerkingen en gelach)*

Het is een ernstig onderwerp. Het is toch denkbaar en doenbaar om Vlaanderen zijn archieven terug te geven ! Geen enkel volk mist zoals het Vlaamse zijn archieven. Neem nu Tsjecho-Slowakije. Ze hebben er minder archieven dan wij, maar Praag is toch bijna een eeuw lang de hoofdstad van de Habsburgers van Oostenrijk-Hongarije geweest, omdat de Turken voor Wenen stonden. Daar is een hele cultuur ontstaan, onder andere met Vlaamse kunstenaars. De Praagse school is een Vlaamse school.

Bratislava, het vroegere Pressburg, had een mindere culturele ontwikkeling, en dus ook minder archieven. De twee volkeren in dat land zijn beide Slavische volkeren, wier taal slechts verschilt als twee dialecten van dezelfde taal, wat een heel andere situatie is dan de Germaans-Latijnse verhouding in ons land. Ik heb de scheiding van die volkeren, die op een vredige wijze is gebeurd, van dichtbij bestudeerd. Men zal het me niet vragen, maar ik kan in een commissie wie dan ook raad geven over

hoe de archieven van Vlaanderen terug naar Vlaanderen kunnen worden gebracht.

Het gaat heel ver ; ik geef een voorbeeld. Men heeft in de negentiende eeuw uit de archieven van Antwerpen een scheepsrecht gehaald. Dat zit nu in de burcht van de Albertina. Daaruit blijkt dat de scheepsbouw op de Schelde in Antwerpen al is ontstaan in 1200. Jammer dat het nu verdwijnt, want het was werkelijk de oudste nijverheid van Vlaanderen. We kunnen dat echter niet bewijzen, want Pirenne was ervan overtuigd dat het Nederlands geen handelstaal kon zijn. Hij was een anarchist avant la lettre. Wat niet strookte met zijn thesis, ging eruit. ‘s Avonds keerde hij terug naar Brussel met allerlei dingen die hij had buitgemaakt, en die moesten dienen om zijn thesis te staven en beter te verdedigen.

Die toestanden moeten ophouden. U weet ook dat kardinaal Mercier voorhield dat men geen hoger onderwijs in het Nederlands kon geven. Het Hof van Cassatie heeft een arrest gemaakt dat zegt dat het Nederlands niet geschikt is om recht te spreken. Ik neem aan dat die mensen dat denken, maar dan moeten ze verdwijnen, zeker nu ze in Straatsburg keer op keer worden afgestraft.

Het wetenschappelijk benaderen van dit probleem is belangrijk en actueel. Vandaag gebeuren er dingen die onaanvaardbaar zijn ten gevolge van -ocharme – een landbouwsplitsing die door federaal minister Gabriels verdedigd wordt. Zo komt het dat het archief van de Nationale Plantentuin van Meise niet Vlaams zal worden. De heer Ylief heeft dat al in het oog. Hij is de Stormführer, gespecialiseerd in het ontnemen van het Vlaams patrimonium. Nu werpt hij zich op de botanische bibliotheek van Meise, één van de beste van Europa, en wil die overbrengen naar Gembloux.

Nu moeten we niet in de Costa gaan bedelen omdat we nu zelf een onafhankelijk pseudo-archief willen oprichten waarin al onze werken zullen worden ondergebracht. Een volk kan zijn wortels niet bewijzen als het zijn archieven niet heeft. Niettegenstaande het feit dat de meest belangrijke archieven uit Vlaanderen verdwenen zijn, blijft er toch een vingerafdruk van Vlaanderen op de wereld. Bij die papieren zijn er veel verluchte miniaturen. U moet er sommige zien van de dertiende en veertiende eeuw ! Dat is een samenloop van christelijk geloof, eerbied voor de oversten en het bekomen van vrijheden. Die eerste vrijheden van Vlaamse steden zijn heel belangrijke documenten. Men zegt altijd dat wij geen goede democraten zouden zijn, maar wij beoefenen de democratie

Verrijken

omdat we bewust zijn van het feit dat de onafhankelijkheid van de Vlaamse steden, afgedwongen van de leenheren in Europa – samen met Venetië en Firenze, onze eeuwige vrienden in de cultuur – voorop liep in het afkopen van rechten op handel en nijverheid van een burgerij ten overstaan van de macht. Dat doen we vandaag nog. Vlaanderen wordt vandaag nog beheerd door nobiljons, dynastieën en grootkapitaal. Wat doet de Vlaming nu? Hij probeert zich te installeren in kleine beginnende firma's, die tot bloei komen, los en vrij van het staatsapparaat.

Men heeft onze belangrijkste documenten genationaliseerd, maar niemand vraagt hier of bij de regeringsonderhandelingen of in de Costa om onze archieven terug te geven. Deze archieven gaan terug tot de zeer vroege middeleeuwen. Geef ze ons terug zodat we geschraagd aan geschiedschrijving kunnen doen! Maar hoe dan ook, er blijven de culturele vingerafdrukken van Vlaanderen: onze gebouwen, onze kerken, onze schilderijen, verzameld in alle grote musea ter wereld. Overal vinden we de 'Flemish Rooms', ik heb nog nooit een 'Belgian Room' gezien, behalve bij wafelenbak. Het zijn getuigen van ons verleden. De heer Pirenne en zijn school hebben aan roofofgeschiedenis gedaan. Hij heeft alleen de lijdzame instrumenten van de geschiedenis van een volk meegenomen. Vele schilderijen zijn naar Brussel verdwenen, en door de tragische geschiedenis van Vlaanderen verspreid over de hele wereld en voornamelijk bij de Habsburgers in Wenen en Madrid.

Optimistisch zoals altijd, besluiten we om, zelfs als we er niet slagen de onafhankelijkheid van Vlaanderen te bewerkstelligen, een kleine stormbrigade naar de Albertina te sturen om terug te halen wat ons toebehoort. We zullen dat heel vredig doen, maar doelmatig: we halen er alles uit.

De Duitse kunsthistoricus Burckhardt, die ik enorm bewonder, heeft iets geschreven dat als culturele hoop voor Vlaanderen in de wereld onvergetelijk is. Hij schreef: 'Hier zijn ze dan, de blinde dichter van Ionië en de Vlaamse jongen van Antwerpen'. U zult wel begrepen hebben dat hij daarmee Homeros en Rubens bedoelde, de twee grootste vertellers aller tijden. Het verhaal was dat van het fier bestaan van een klein, onafhankelijk en handel drijvend volk.

Op Vlaams gebied kunnen de partijen zich volgens mij verenigen rond het onrechtvaardig feit dat na de federalisering van cultuur, de cultuurdocumen-

ten – die toch het begin zijn van de geschiedschrijving van een volk – hier niet zijn ondergebracht. Ook ik pleit dan ook voor de oprichting van een Vlaams centraal archief. Dat hoeft niet in Antwerpen te worden ondergebracht, want daar hebben we al genoeg dergelijke dingen. Dit archief moet er komen in Gent, de intellectuele hoofdstad van Vlaanderen.

De voorzitter : De heer Moreau heeft het woord.

De heer André Moreau : Mijnheer de voorzitter, de parlementsleden zijn allen vertegenwoordigers van het volk, die het parlement willen herwaarderen. De heer Verrijken is een groot verteller, maar ik zou willen vragen dat hij zijn voorstel schriftelijk uitwerkt zodat iedereen daar rustig en grondig over kan nadenken. Zijn vraag om ons onze archieven terug te geven, kunnen we als rechtschapen democraten en verdedigers van Vlaanderen niet zomaar naast ons neerleggen.

De voorzitter : Mevrouw Van Cleuvenbergen heeft het woord.

Mevrouw Riet Van Cleuvenbergen : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik licht even toe waarom we ons in de commissie bij de stemming over deze resolutie hebben onthouden.

Aanvankelijk lag een resolutie voor van de heer Vandebroek, met de vraag dat Vlaanderen het beleid inzake het archiefwezen zelf zou uitbouwen. We hebben toen een interessante hoorzitting gehad, waarin we een overzicht kregen van de problemen van het archiefwezen. Daar hebben we geleerd dat sommige publiekrechtelijke archieven dringend een wetgeving en een eigen Vlaams archiefdecreet nodig hebben. We hebben daar ook geleerd dat sommige privaatrechtelijke archieven momenteel wel goed functioneren, maar met een tekort aan financiële middelen kampen. Daarnaast hebben we vastgesteld dat we voor een aantal archieven, zoals muziek- en theaterarchieven, nu reeds bevoegd zijn, maar er nog geen regeling voor hebben getroffen. Tussen haakjes: voorbeelden van publiekrechtelijke archieven in Vlaanderen zijn die van het Vlaams Parlement, van het bestuur van de Vlaamse Gemeenschap en van onze Vlaamse openbare instellingen, provincies en gemeenten.

We betreuren de inhoud van deze nieuwe resolutie die na de hoorzitting werd opgemaakt. We hadden liever de eerste resolutie goedgekeurd, waarin men vroeg om een echte aanzet naar een eigen Vlaams decreet. We betreuren dat deze problematiek nu wordt doorverwezen naar de overbevraagde Costa,

Van Cleuvenbergen

die waarschijnlijk weinig zal opleveren. Ik citeer uit het verslag van de bespreking van de resolutie om de mening van de heer Vandebroeke weer te geven: 'De indiener is van oordeel dat er een grote kans bestaat dat er op de Costa een akkoord ontstaat.'

Ik ben daar niet zeker van. Als wij het zinvol vinden om het beheer van onze eigen archieven te regelen in het belang van ons nageslacht, dan moeten we nu stappen zetten. Het is aan het Vlaams Parlement om terzake iets te ondernemen. Tijdens de vorige legislatuur heeft de heer Marsoul hierover een aantal voorstellen van decreet ingediend. Wij zullen die tijdens het volgende werkjaar opnieuw voorleggen.

Ik wou nog even opmerken dat het voorstel van resolutie in de commissie werd aangenomen met zes stemmen voor bij twee onthoudingen. Daaruit blijkt duidelijk dat in de commissie voor Cultuur, Media en Sport een heel goede sfeer heerst. Zelfs al zijn maar zes leden van de meerderheid aanwezig, toch blijven wij positief meewerken. We spelen geen spelletjes. Ik wou u dit even melden omdat een dergelijke sfeer niet overal heerst.

De voorzitter : De heer Verrijken heeft het woord.

De heer Miel Verrijken : Mijnheer de voorzitter, ik dank de heer Moreau voor zijn welwillende opmerking. Hij weet natuurlijk dat we heel gewrongen zitten wegens de Belgische Grondwet. De Albertina is een zogenaamde nationale instelling, het heilige der heiligen. Er zijn dertien van die nationale instellingen. De Plantentuin van Meise is er trouwens ook een, maar daar kom ik straks op terug.

De Albertina kan hoe dan ook niet worden verdeeld. U herinnert zich wat er is gebeurd in mijn alma mater, de universiteit van Leuven : de bibliotheek werd verdeeld tussen Vlamingen en Walen. We kunnen dat barbaars noemen, maar de KU Leuven is toch een instelling die respect verdient. De werkwijze was verwonderlijk, zeker voor wie de Kerk kent : boeken met pare nummers werden Waals, die met onpare nummers Vlaams. Ik wil niet zo ver gaan met de Albertina. We zullen wel vinden wat ons toekomt. Net zoals in de uitspraak 'de Heer vindt de zijnen wel terug', zullen ook de Vlamingen het hunne terugvinden !

Het museum voor Schone Kunsten te Brussel is een veel groter schandaal. De kunstwerken zijn immers visueel interessant voor de mensen. Ik zal u

één voorbeeld geven. In 1902, pas een eeuw geleden, werd 'De Volkstelling van Bethlehem' door Pieter Brueghel de Oude van Antwerpen naar Brussel gebracht. Als het u interesseert, wil ik graag een lijst opstellen van alle werken uit de schilder- en boekdrukkunst die ons toebehoren. Voor de archieven gaat dat niet, want die materie is te complex.

Men tracht nu de botanische bibliotheek van Meise te verwijderen uit Vlaanderen. Men beschikt er over de eerste drukken van Dodoens in alle talen. Hij was de eerste grote plantenkenner van de wereld en Vlaming. Op de Kleine Zavel te Brussel staan rond het beeld van Willem van Oranje beelden van een aantal vooraanstaanden. Een daarvan is Dodoens. Zijn naam wordt echter uitsluitend in het Frans vermeld. Het gaat niet om een oud ding : de sokkel is nieuw ! Dodoens wordt vertaald in Dodonné. De Latijnse naam Dodonaeus is wel bekend, maar niemand ter wereld heeft ooit gehoord van Dodonné. Dat getuigt toch van een virulent franskiljonisme.

Nu moeten we iets doen vermits Meise wordt opgegeven. Het zou de eerste nationale instelling zijn die wordt opgegeven, ten gevolge van de landbouw. De kippenziekte heeft dus toch nog voor iets gediend. Het is de eerste nationale instelling die eventueel zal springen. Wij moeten ervoor zorgen dat dit niet ten koste van Vlaanderen gebeurt.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ?
(*Neen*)

De bespreking is gesloten.

We zullen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie houden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Gilbert Vanleenhove, Julien Demeulenaere, André Van Nieuwkerke, Ludo Sannen en Kris Van Dijk betreffende bijsturing van de regelgeving voor de ondersteuningscentra van ouderverenigingen en de erkende verenigingen die vorming voor ouders van schoolgaande kinderen organiseren

– 360 (1999-2000) – Nrs. 1 en 2

Bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het voorstel van resolutie van de heren Vanleenhove, Demeulenaere, Van Nieuwkerke, Sannen en Van Dijck betreffende bijsturing van de regelgeving voor de ondersteuningscentra van ouderverenigingen en de erkende verenigingen die vorming voor ouders van schoolgaande kinderen organiseren dat luidt als volgt :

Het Vlaams Parlement,

- gelet op het decreet van 20 juni 1996 betreffende de subsidiëring van de ondersteuningscentra van ouderverenigingen en van erkende verenigingen die vorming voor ouders van schoolgaande kinderen organiseren, aangepast door het decreet betreffende het onderwijs XI, artikel 168 ;
- gelet op het besluit van de Vlaamse regering van 20 juni 1996 tot vastlegging van de beoordelingsprocedure van de vormingsprojecten voor ouders ;
- overwegende dat participatie aan het schoolbeleid een essentiële bekommernis is van het onderwijsbeleid van de Vlaamse overheid ;
- overwegende dat de Vlaamse regering volgens het decreet van 20 juni 1996 aan de ondersteuningscentra van ouderverenigingen subsidies verleent indien zij de aangesloten ouderverenigingen ondersteunen en de schoolgebonden belangen van de ouders behartigen, onder meer door bijdragen in een kader- of ledenblad, afzonderlijke publicaties, brochures of documentatie, vormingsactiviteiten voor leden en het ruimer publiek, kadervormingsactiviteiten en initiatieven van deskundigheidsbevordering ;
- overwegende dat ouderverenigingen van scholen voor hun werking naar leden en individuele ouders toe in hun nood aan informatie, advies, begeleiding, ondersteuning, hulpverlening, conflictbemiddeling, belangenbehartiging, vertegenwoordiging en vorming, terecht moeten kunnen bij de diverse ondersteuningscentra van ouderverenigingen ;
- overwegende enerzijds dat deze veelheid aan opdrachten maar ten volle uitgevoerd kan worden indien daarvoor de nodige financiële en personele middelen voorhanden zijn, en anderzijds dat uit gegevensverzameling en uit de praktijk blijkt dat de toegekende middelen ruim onvoldoende zijn zodat de werking, de autonomie en de leefbaarheid van de ondersteunings-

centra van ouderverenigingen ernstig in het gedrang komen ;

- overwegende dat een realistische begroting noodzakelijk is in functie van de opdrachten en taken die aan de ondersteuningscentra van ouderverenigingen en aan de erkende verenigingen die vorming voor ouders van schoolgaande kinderen organiseren, worden toevertrouwd ;
- verzoekt de Vlaamse regering :
 - 1° de voorziene data in het decreet te respecteren en, indien nodig, aan het Vlaams Parlement een wijziging ervan voor te stellen opdat de ondersteuningscentra van ouderverenigingen en de erkende verenigingen die vorming voor ouders van schoolgaande kinderen organiseren, vóór aanvang van het schooljaar zouden weten over welke middelen ze kunnen beschikken om het werkingsjaar degelijk voor te bereiden ;
 - 2° eenduidige criteria vast te leggen voor de erkenning en beoordeling van de ingediende projecten in functie van de eigenheid van de doelgroep ;
 - 3° de mogelijkheid te creëren opdat bepaalde projecten mits een jaarlijkse programmering en rapportering voor meer jaren erkend en gegarandeerd kunnen worden ;
 - 4° in een voldoende hoog subsidiëeringsbedrag voor de ondersteuningscentra van ouderverenigingen en voor de erkende verenigingen die vorming voor ouders van schoolgaande kinderen organiseren te voorzien en dit bedrag ook effectief toe te kennen, rekening houdend met de sanctioneringsmogelijkheden voorzien in de artikelen 22 en 23 van het hierboven genoemde decreet, zodat vormingswerk voor ouders mogelijk wordt in alle basis- en secundaire scholen in alle Vlaams provincies en in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad ;
 - 5° dringend te onderzoeken of de gelden voorzien voor projectfinanciering toereikend zijn om de decretaal opgelegde opdrachten van de ondersteuningscentra uit te voeren ;
 - 6° de relatie van de ondersteuningscentra en de erkende verenigingen tot overheidsinitiatieven die zich eveneens tot ouders richten uit te klaren en daartoe een formeel overlegplatform op te richten waar enerzijds verte-

Voorzitter

genwoordigers van de ondersteuningscentra van ouderverenigingen en van de erkende verenigingen die vorming voor ouders van schoolgaande kinderen organiseren, en anderzijds vertegenwoordigers van het departement Onderwijs elkaar geregeld kunnen ontmoeten om te zoeken naar complementariteit in hun initiatieven.

De bespreking is geopend.

De heer Lucien Suykens, verslaggever, verwijst naar het schriftelijk verslag.

De heer Vanleenhove heeft het woord.

De heer Gilbert Vanleenhove : Het voorstel van resolutie werd inderdaad medeondertekend door de meerderheidspartijen en in de commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid unaniem goedgekeurd. Dit bewijst dat het voorstel van resolutie een prangend probleem aankaart. De leefbaarheid en de autonome slagkracht van de ondersteuningscentra voor ouderverenigingen en van de erkende verenigingen die vorming geven aan ouders van schoolgaande kinderen worden ervaren als een reëel probleem.

Het voorstel van resolutie geeft de richting aan waarin de regelgeving moet worden bijgestuurd opdat die centra en verenigingen hun decretale opdracht optimaal en efficiënt kunnen vervullen. Ik heb het daar in de commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid uitgebreid genoeg over gehad. Het is aan de minister om de aanbevelingen uit te voeren. Ik reken erop dat de minister de parlementaire consensus zal volgen.

De voorzitter : De heer Sannen heeft het woord.

De heer Ludo Sannen : Aangezien ik niet de gelegenheid had in de commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid te spreken, maar wel mede-indiener ben van het voorstel van resolutie, wil ik nog even het belang van de ouderparticipatie toelichten. We moeten de kwalitatieve inhoud van de ouderparticipatie garanderen en versterken via ondersteuningscentra. De ouders hebben behoefte aan begeleiding en vorming bij hun participatie.

Tijdens de hoorzitting over de herwaardering van de leerkracht bleek dat de ouders soms een bedreiging vormen voor de kwaliteit van het beroep van leerkracht. De ouderverenigingen hadden daar een mooi antwoord op. Ze willen de participatie van

ouders opentrekken zodat deze verder reikt dan het belang van het eigen kind. Ouders moeten een open visie ontwikkelen over de rol en de taak van de school. De rol van de ondersteuningscentra is daarin ontzettend belangrijk. Ze moeten daarvoor de nodige middelen krijgen.

Sommigen hebben het moeilijk met de netgebondenheid van de ondersteuningscentra. We moeten rekening houden met die werkelijkheid. De netgebondenheid is historisch gegroeid en biedt de garantie dat de ouderparticipatie in alle netten voldoende wordt ondersteund. Als we deze historische ontwikkeling omvormen tot één pluralistisch ouderondersteuningscentrum, zou de ouderparticipatie in bepaalde netten sterk teruglopen. Momenteel weten de ondersteuningscentra elkaar best te vinden, er is heel wat overleg en ze hebben zelfs zelf een soort van platform gecreëerd. Het zou misschien wenselijk zijn dit platform te laten uitbouwen tot een steunpunt waar de ervaringen en inzichten kunnen worden uitgewisseld.

Ik hoop dat de minister rekening houdt met de acute financiële problemen. Men kan een principe onderschrijven, maar men moet ook middelen ter beschikking stellen. Dat was eigenlijk de aanleiding tot dit voorstel van resolutie. We roepen de regering op om de acute financiële tekorten weg te werken.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ?
(*Neen*)

De bespreking is gesloten.

We zullen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie houden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren André Denys, Leo Peeters, Sven Gatz en Dirk Holemans en mevrouw Mieke Van Hecke betreffende de algemene aanbevelingen uit het jaarverslag 1999 van de Vlaamse Ombudsdienst – 371 (1999-2000) – Nr. 1

Bespreking

De voorzitter : Aan de orde is het voorstel van resolutie van de heren Denys, Peeters, Gatz en Holemans en mevrouw Van Hecke betreffende de alge-

Voorzitter

mene aanbevelingen uit het jaarverslag 1999 van de Vlaamse Ombudsdienst.

De bespreking is geopend.

Vraagt iemand het woord ? (*Neen*)

De bespreking is gesloten.

We zullen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie houden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Jacques Timmermans, Jos Bex en Gerald Kindermans, mevrouw Dominique Guns en mevrouw Isabel Vertriest betreffende de aanbevelingen inzake milieu en ruimtelijke ordening uit het jaarverslag 1999 van de Vlaamse Ombudsdienst – 373 (1999-2000) – Nr. 1

Bespreking

De voorzitter : Aan de orde is het voorstel van resolutie van de heren Timmermans, Bex en Kindermans, mevrouw Guns en mevrouw Vertriest betreffende de aanbevelingen inzake milieu en ruimtelijke ordening uit het jaarverslag 1999 van de Vlaamse Ombudsdienst.

De bespreking is geopend.

Vraagt iemand het woord ? (*Neen*)

De bespreking is gesloten.

We zullen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie houden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Stefaan Platteau, Gilbert Bossuyt, Frans Ramon en Frans De Cock betreffende de aanbevelingen inzake fiscaliteit uit het jaarverslag 1999 van de Vlaamse Ombudsdienst

– 374 (1999-2000) – Nr. 1

Bespreking

De voorzitter : Aan de orde is het voorstel van resolutie van de heren Platteau, Bossuyt, Ramon en De Cock betreffende de aanbevelingen inzake fiscaliteit uit het jaarverslag 1999 van de Vlaamse Ombudsdienst.

De bespreking is geopend.

Vraagt iemand het woord ? (*Neen*)

De bespreking is gesloten.

We zullen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie houden.

VERZOEKSCHRIFT betreffende de geplande verbrandingsoven te Drogenbos – 368 (1999-2000) – Nr. 1

VERZOEKSCHRIFT betreffende het project voor een huisvuilverbrandingsinstallatie in Drogenbos – 368 (1999-2000) – Nr. 1

Verslag

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het verslag namens de commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening over het verzoekschrift betreffende de geplande verbrandingsoven te Drogenbos en het verzoekschrift betreffende het project voor een huisvuilverbrandingsinstallatie in Drogenbos.

Mevrouw Guns, verslaggever, verwijst naar het schriftelijk verslag.

De heer Kindermans, verslaggever, verwijst naar het schriftelijk verslag.

De plenaire vergadering neemt akte van het commissieverslag.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : Dames en heren, hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor deze voormiddag.

Wij komen om 14 uur opnieuw bijeen om onze agenda verder af te handelen.

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 11 uur.*
